

SLOVENSKI MISIJONARJI V AFRIKI, Humanitarna dejavnost slovenskih misijonarjev na Madagaskarju, v Ruandi, v Burundiju in v Zambiji ter v Slonokoščeni obali

Raziskovalna naloga s področja etnologije

Avtorici: Maša Marija Vrtačnik in Laura Maučec, 7. raz., šol. leto 2009/2010

Mentorica: Vilma Vrtačnik Merčun

Povzetek:

V raziskovalni nalogi sva želeli ugotoviti, v katerih afriških državah delujejo slovenski misijonarji in na kakšen način pomagajo afriškemu prebivalstvu. Maša je naredila intervju z misijonarjem p. Mihom Drevenškom tik pred njegovim povratkom v Zambijo. Potem sva sestavili vprašalnik, ki ga je Misijonsko središče Slovenije skupaj z božično pošto poslalo vsem slovenskim misijonarjem v Afriki. Odgovorili so nama

misijonarji z Madagaskarja, Zambije, Burundija, Ugande in Slonokoščene obale.

Na podlagi njihovih odgovorov sva prišli do naslednjih zaključkov.

V omenjenih državah ljudje bijejo boj za preživetje. Večina prebivalstva živi od kmetijstva.

Obdelava polj je ročna. Industrija ni razvita, zato ni veliko možnosti za zaposlitev. Politiki so

podkupljivi in večinoma skrbijo le zase, namesto da bi odpravljali nerazvitost in veliko brezposelnost.

Afriške družine imajo veliko otrok, ki se srečujejo s številnimi težavami. Otroci so že od rane mladosti navajeni trdo delati, fantje kot pastirji, dekleta pa kot pestrne. Veliko otrok je sirot, ker so jim starši umrli za aidsom. Čeprav je povsod osnovna šola obvezna, je mnogi ne obiskujejo, ker tega nihče ne nadzira.

Otroci za šolanje potrebujejo šolske potrebščine in šolske uniforme, za katere pa mnoge družine nimajo denarja.

V obravnavanih državah misijonarji pomagajo domačinom že več desetletij. S humanitarnimi sredstvi, ki jih prispevajo slovenski dobrotniki, redovne skupnosti, župnije, Karitas ali drugi prostovoljci preko Misijonskega središča Slovenije, včasih pa tudi država Slovenija, misijonarji nadzorujejo gradnjo osnovnih in poklicnih šol, ambulant, zdravstvenih domov, porodnišnic in bolnišnic.

Afriškim družinam pomagajo pri pokrivanju stroškov šolnine, pri hrani, šolskih potrebščinah, pri vzgoji in poučevanju ter opravljajo socialno delo s samskimi ženami z več otroki.

Ponekod domačinom pomagajo tudi pri iskanju službe, gradijo zanje skromna stanovanja in organizirajo zadruge za odkup pridelkov. Veliko ljudi umira za aidsom, tuberkulozo in malarijo. Samo v Ruandi imajo organizirano vzajemno zavarovanje. Povsod drugod si zdravljenja ne morejo privoščiti, če nimajo denarja.

Misijonarji imajo še veliko načrtov, a je njihovo delovanje odvisno od dobrih ljudi v Sloveniji in po svetu.